

Acésta fôia ese
cate 3 côle pe luna
si costa 2 fiorini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
1 galbenu cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fôia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se abonédia la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiu, séu prin posta
séu prin domii co-
lectorii.

Nr. 18.

Brasiovu 15. Septemvre 1875.

Anulu VIII.

Sumariu: Documente historice din 1848 et 1849. (Urmare.) — Dn. Vas. Alexandri. — Diaristic'a nóstra. — Procesu ver-
bale. — Publicarea baniloru incursi.

Documente historice din 1848 et 1849.

(Urmare.)

Protestu memorabile alu municipiului Medeiasiu in con- tra uniunei si a consecenteloru ei.

Ocasione la protestulu acesta dedese ministrulu Szemere prin ordonanti'a sa, in care declará cã „patri'a este in pericolu,“ si cerea recruti. Medesienii respundu, cã patri'a nu este in pericolu, ci numai una partita fanatica, care se vede paralisata in urmarirea scopului seu de a subjugá prin magiarisare. Asta-data comunitatea din Medeiasiu vorbesce si in numele conlocuitoriloru romani, cã-ci acuma se prepara abia confederatiunea intre romani si sasi in contra terroris-
mului si a tiraniei.

Documentele

citare in diariulu dlui prepositu Stefanu Moldovanu,
publicatu pana la Nr. 15.

1. Directorulu politiei din cetatea Medeiasiu invita pe rev. sa Stefanu Moldovanu, pe atunci protopopu acolo, cá se conlucre la infientiarea gardei cetatiene in sensulu unui concludu alu universitatiei sasesci, fara distinctiune de nationalitate. Spre acestu scopu se asiédia comissiuni insarcinate cu conscriptiunea celoru apti pentru portarea armeloru. Se observa totu odata, cã tempurile suntu critice si periculóse.

Acestu actu pórtá dat'a din 1 Aprile 1848, dara ii lipsesce numerulu.

Wohl-Ehrwürdiger Herr Erzpriester!

In Folge hicher gelangten Beschlusses der wohl-
löbl. sächsischen Nations-Universität vom 30. März
d. J. Univ. Z. 443/1848, ist zur Wahrung der In-
teressen der Allerhöchsten Regierung und insbeson-
dere auch jener sämtlicher Staatsbürger und des
Vaterlandes, in diesen bedrängten und gefährlichen
Zeiten, die Bürgerwehr ins Leben zu rufen. — Zu
diesem Zwecke ist von Seite des Magistrats und Com-
munität eine Commission ernannt worden, welche zur
Aufgabe hat, die waffenfähigen Bürger, ohne Unter-
schied des Volksstammes, nach Haus- und Grundbe-

sitz oder zünftigen Gewerbes, zu conscribiren. Zu
diesem Geschäfte werden die Nachbarväter mit drei
aus jeder Nachbarschaft zuzuziehenden Vertrauten
mitwirken.

Dieses wird Euer Wohl-Ehrwürden mit Ersuch
eröffnet: womit Wohldieselben die unterstehende Kir-
chengemeinde auf geeignete Weise, in der eigenen
Muttersprache, hievon nicht nur in Kenntniss setzen,
sondern auch davon eindringlich belehren möchten,
dass die getroffene und zu gebrauchende Massregel,
lediglich zur Emporhaltung der staatlichen Ruhe und
Sicherheit des Lebens und Vermögens zu dienen habe,
und als sicheres Mittel zum Zwecke und Bethätigung
der wahren Vaterlandsliebe und unerschütterlicher
Anhänglichkeit an das Allerhöchste Herrscherhaus,
in Anwendung genommen werden wolle.

Der ich übrigens mit aller Achtung verharre

Euer Wohl-Ehrwürden ergebenster Diener
Mediasch, 1. April 1848. Fried. Biederfeld,
Pol. Dir.

2. Respunsulu comunitatii romanesci
dein Medeiasiu la provocarea de sub Nr. 1, co-
municata ei prin protopopu, cã membrii sei voiescu
se ia armele si sunt gata de a suferi pentru patria
si tronul, inse sub trei conditiuni care curgu din con-
ceptulu libertatii si alu egalitatii.

РЕПРЕЗЕНТАШИ.

Noi съвскрпши Комѣнитатъ ромѣнскъ дин словода
перие четате Медиа де конеперим при ачеста Крединга
поастръ некльтигъ кьтръ дльдатъл постръ дмпьрат,
кьтръ дьлча поастръ патрие, кьтръ тоате офидиолателе,
ши лъквиторп ачещеиа:

Кьм кь noi пентръ дльдатъл дмпьрат, ши пентръ
впеле патрип сьптем гата дп тот миньтъл а не жерфи
ши авьреа, ши виаца;

Кьм кь vom пьрта тоате повориле де обьще кь
тоатъ драгостъ;

Ши акьм впеле ши липса де обьще пофтинд ла
гарда патриотикъ спре а фаче слъжба кьвенитъ, не сь-
взем.

Ньмаи деодатъ ши пофтим ка дрептьриле поастре
апъсате сь редьвитъе ашъ:

1. Съ fim репрезентаці дн діеть, ші дн пѣтѣреа дрепѣрлор четъдѣне съ fim репрезентаці дн Мари-страт ші дн комѣнитате дѣпъ пѣтѣрѣа съфлетелор.

2. Din venitѣрлѣ комѣне але орашѣлѣ пентрѣ вестѣрелѣ поастрѣ, шкоалелѣ ші школаріі пошпрі, съ fim пѣртѣаші іарѣші дѣпъ пѣтѣрѣа съфлетелор.

3. Парохілор пошпрі съ съ дѣ атѣта лок бісері-чeck кѣт аз парохіі чеі евангеліко-лѣтерані.

Карѣ десконѣрлѣ поі спрѣ ачаста де комѣнитате дн сърчлнаді дн пѣмелѣ пострѣ ші а тоатъ комѣнитате спрѣ адеверлѣре о ші съскрлѣем, ші ла члнстлѣа Марл-страт о ашѣрнем. 4 Aprilie 1848.

3. Respunsulu romaniloru fu explicatu de cătra auctoritatile sasesci că refusu, precumu se va vedea indata. Tocma in 15 Sept. doi membrii ai comunitătiei romanesci vinu si ceru in numele aceleia permissiunea de a se arma, tocma pre candu poporulu romanescu se adună de nou la Blasiu, spre a luă mesuri — fôrte tardie — de armare generale. Eca petitiunea, cu resolutiunea magistratului medesianu pusa pe ea*):

Inclite Magistratu!

Comunitatea Romana dein Liber'a Cetate Mediasiu patrunsa de evenimentele periculöse cu carele dein di in di acęsta dulce Patria mai aduncu se învalmacesce, cându pe celea l'alte Natiuni si mai cu deschilnire pe consocii lui Sasi inarmati si pregatiti de a dá pieptu cu neasteptatulu inimicu îi véde, se semte neodihnita, si indatorata cá se íée asuprasi greutatea de a cuprinde arme spre apararea vietii proprie si a familiei suale, spre scutirea caminului sâu, si a bunuriloru suale; ci fiindcă acęsta de la sîne nu pote face, nici se cuvine, că o legiuitu subordonata Inclitului Magistratu, la acesta prein noi subscrisii ísi descoperē a sîna intentiune, cu tóta aplecarea rugandulu, ca parintięce se primęscă acęsta determinare, si catu mai in graba se ne faca cunoscutu „óre póte si voiesce a ne midiloci arme?“ „dandu de o data libertate de a ne conscrie si organisá,“ — ca dein prototypulu catu mai populariu — aici sevęrsitu, se se îndémne toti ai acestui Scaunu Romani asémenea a întreprinde; ca asia pre cum pe ambele popora, Sasi si Romanii, ne a pusu Ddieu a vietiuí intru una, asia cu unu cugetu si cu o voia se fimu si la bine si la reu intru una; pen-truecă numai „Vis unita valet.“ Pe langa acęsta descoperita dorire, orandu gratiösa fara intardiare — dispunere, remânemu ai

Inclitului Magistratu in dumele comunitatei subscrisi

Teodor Кълборѣн.

† Iuonu Tufa.

*) Cele intemplete intre 1 Aprilie si 15 Sept. vedi-le in Memorialulu publicatu. Red.

2334—1848.

Abschluss.

Nachdem bei Gelegenheit der Organisirung der Bürgerwehr aus den sächsischen Bewohnern dieser Stadt, auch die walachischen Einwohner derselben zum Beitritt aufgefordert worden, diese Aufforderung aber damals von denselben aus unbekanntem Gründen zurüctgewiesen wurde, der Magistrat aber gegenwärtig, ebenso wie damals bereit ist und keinen Anstand findet, dieselben in die Bürgerwehr unter den für diese festgestellten Bedingungen einzureihen: so wird bei dem Umstande, dass das vorliegende Insinuat bloss von zwei hiesigen walachischen Vorstädtern unterschrieben ist, der Conscribirung und wirklichen Einreihung der hiesigen Walachen zur Wehre dagegen eine genaue Verständigung und Vernehmung der gesammten hiesigen walachischen Einwohnerschaft über den von Teodor Kalburean und Juon Tufa gestellten Antrag für nothwendig erachtet wird: so wird die Eingabe dem Stadthannen-Amt mit dem Auftrage mitgetheilt, sämtliche hiesige walachische Nachbarschaften ohne Verzug in morgenden Sonntag einzeln vorzustellen, dieselben über den gestellten Antrag zu vernehmen, und das Ergebniss sodann ungesäumt dem Magistrat einzuberichten.

Aus der Mediascher Magistrats-Sitzung vom 16. Sept. 1848.*)

4. Decretulu adunarei nationale dela Blasiu, a celei dein Sept. 1848, prin care proclama in limb'a latina volienti'a natiunei de a se inarma cá si magiarii, cá si sasi, si a se apara unii pe altii, si asia corregē, de si prea tardiu, errórea capitala comissa in adunarea dein Maiu, in care theoreticii nostrii, si tóti eramu pe atunci numai theoretici, vorbisera de armare numai precumu vorbescu filosofii despre amórea platonica. Acęsta proclamatiune s'a compusu si publicatu latinesce, cu scopu cá se ajunga la cunosciēti'a toturoru popóraloru.

DECLARATIO.

Notum est cunctis nationibus caram hanc nostram Patriam incolentibus, Suam Majestatem Sacratissimam prout ceteris nationibus sinu Monarchiae Austriacae complexis, ita etiam Nationi Romanae Magnum Transilvaniae Principatum incolenti facultatem clementissime concessisse arma sumendi, ac militiam nationalem erigendi.

Hoc jure praedita Natio Romanorum de Transilvania pro sui defensione, ac securitate publica ar-

*) Inainte de a se da resolutiunea acęsta, inse in aceeași di, dela biroulu magistratului vine provocare cătra protopopu, cá se compuna acęsta petitiune in stilu mai populariu, cá ci acesta este prea inaltu (in einer höheren walachischen Schreibart stylisirt), séu se o traduca în nemtiesce ori in unguresce. Pretensiune caracteristica. Óre sasi de pe la sate cumu intielegu stilulu nemtiescu oficiale?

mis se providere vult exemplo Hungarorum et Saxo-
num carae hujus patriae coincolarum. notum reddens
universis coincolis, earumque respectivis Jurisdictioni-
bus, se non alio consilio, nisi publicae securitatis,
ac suae defensionis causa arma suscipere in iisque
se se exercere velle, id quod etiam Natio Hungarorum
et Germanorum de Transilvania hucdum aequali jure
fecit, facitque; requirit proinde attacta Natio caeteras
nationes coincolas, earumque Jurisdictiones, ne
illos Romanis hoc jure utentibus obices ponere, po-
tius illos in pace sinere velint, quo sibi arma com-
parare, fieri curare, in iisque se se exercere valeant;
Romani simul solenniter contra quasvis impetitiones
protestantur, parati vel unum de fratribus suis injuste
laccessitum, omnes, ut fratres decet, defendere, non
laccessiti vero, omnes coincolas altissima pace frui
permittere.

Blasii 27/15 Septembris 1848.

Populus Romanus.

Acelasiu decretu compusu romanescu cu alti termini.

Сире кѣноспидицѣ.

Дѣлѣдѣтъ Дѣлѣдѣтъ Фердинандъ I. аз декретатъ
дн 15/3 Мартіе, типаріѣлъ слободѣ, аз датъ воіе съ се
дѣпартезе попорѣлъ — съши формезе гвардіе націоналъ,
ші аз прімітъ прінципіѣлъ конститүционалъ пентрѣ Мо-
нархіе.

Дн 23/11 Іаніе аз виневоітъ а декера ші пентрѣ
Романі дн парте, къ Попорѣлъ Романъ аре воіе слободѣ
а се дѣпарта, ші аз фѣгѣдзіт къ Романіи вор авеа
Дрегѣторі дн пеамѣлъ Ромѣнскѣ.

дн зрѣареа ачесторѣ дрегѣрї date de дѣлѣдѣтъ
Дѣлѣдѣтъ, попорѣлъ Романъ адѣнатъ ла Блажѣ 16/4
пѣлъ 28/16 Септ. 1848, а хотѣрѣтъ а прімі арте ші
а форма гвардіе націоналъ пентрѣ секѣрапѣа пѣвлікъ,
адѣкъ тот отѣлъ дѣла 17 пѣлъ ла 50 de anі e datorіѣ
а авеа о пѣшкѣ, саз дакъ пѣ, о ланче, савіе, пістоле
ші алте арте, кѣм аз авѣт маінаіnte пемешіи ші кѣм
аз дѣла 15/3 Мартіе Сасіи ші тоді съпѣшіи дѣлѣдѣтъ
дѣлѣдѣтъ.

Адѣнареа дѣла Блажѣ.

(Va urma.)

Dn. Vas. Alexandri.

Dumineca, 16 Februaru st. v., Atheneulu con-
tienea elit'a societatiі romane, Mari'a Sa Voda si
Mari'a Sa Dómna cu cas'a domnéscu si cu dómnele
curtii.

Representatiunea civilizatiunei romane, venea se
asculte trei legende nationale in versuri de dn. V.
Alexandrii, cetite de elu insusi de pe manuscrisele sale.

Adunarea a fostu demna de poetu, si poetulu
demnu de adunare.

Societatea a fostu intrecuta in asteptarile sale,
si poetulu a fostu satisfacutu peste sperantiele lui.

Acést'a este capacitatea de zogravitate a dulcei
si avutei limbe romanesci, cá inesi patri'a ei, candu

unu geniu cu talentu vine se opereze intr'ens'a, sci-
indu ce se'i céra. Averile ei suntu varii, multiple
si vaste.

Colorile ei se intrecu cu ale campiiloru ei, cu ale
livediloru, cu ale dumbraveloru, cu ale muntiloru ei!
Céra'i artistulu nuanți'a cea mai delicata a ori-carei
colori, si ea 'i-o ofere la gandulu lui, destulu se fia
elu abilu in coloritulu tabloului ce'si inchipuesce.

Nu este forma, nu este conturu, nu este trépta
in aduncu séu in aridicatu, care se'i trebue artistulu
la despicarile jocului geniului seu, si se nu'i fia la
inde-mana, se nu fia aci langa gandirea lui, numai
se scie se o brodeasca. Nuanțiile coloriloru in limb'a
romanésca suntu cá ale curcubeului, intrecu trim-
bele intinse ale fie-carei colori, mai pre susu, mai
susceptibile inca decatu acele siruri de verde, de ro-
siu, etc., ale fabricei de gobelinuri.

Déca nu avemu opere maretie, frumóse, delicate
in literatur'a nóstra, nu este necapacitatea limbei, ci
lips'a talenteloru, lips'a de geniuri care se fi trecutu
printr'ensa. In aspru si in molu, in diminutivu si
superlativu variatiunile ei suntu cá in limb'a gréca
si latina, si notele, sunetele ei au o octava intréga
mai multu decatu limb'a italiana.

Astu-feliu, limb'a romanésca, cu patru tonuri,
intrece pe cea italiana care are trei, si pe cea fran-
cesa care nu are decatu unu tonu si diumetate; pre-
cumu in vorbele: vindecatu, vindecare, vin-
deca, vindecese, trasnetele, etc.

Nu daru limb'a lipsesce poetului, ci poetulu lip-
sesce limbei; Corneille, care s'o reguleze si Victoru
Hugo, care se imple spatiulu si infinitulu cu dens'a.

Enachitia Vacarescu o visá, pe candu alcatuá
intr'ens'a trocheulu, spondeulu si dactilulu, strofa si
antistrofa; si Eliadu, vediendu-o mai de aprópe, ii
facea poetica privindu la Aristote si la Horatiu.
Boileau s'a silitu in vanu se cladésca poetic'a limbei
franceze, pentru-cá materialulu totu alu limbei fran-
cese sta numai si numai in capacitatea poetului se
scóta averi din saracie.

Alexandri scie ce se céra limbei sale, ce se
céra poterei ei, ce se céra mladieri ei, ce se céra
acestei Pandore inzestrata de Minerva cá si de Ve-
nusa, de Gratii cá si de Mercuru.

Damu lectoriloru nostri placerea a cetí ei antaiu,
a avea ei prinósele a doue legende inedite, pe care
poetulu, cu elegantia ce o are si stilulu seu, le-a
cetitu insusi de pe tribuna in faci'a Soveraniloru Ro-
maniei si in faci'a acestui publicu care a sciutu se'si
formeze gustulu din tóte literaturile Europei, precumu
albin'a scie se traga suculu din fie-care flóre.

Aceste doue legende „Resbunarea lui Statu-Palma
si Concertulu in Lunca“ pe langa originalitatea loru,
conserva si tóta veracitatea povestei.

Cesaru Bolliacu.

RESBUNAREA LUI STATU-PALMA.

Uriésu lu Stramba-lemne cu-alu seu geminu Sfarma-pétra
Au vediutu cadiendu potopulu si-au trecutu potopu 'n notu.
De candu suntu povesti in lume si se spunu pe langa vétra,
Ei ducu dile cu piticulu Statu-palma-Barba-cotu.

Amendoi pe-o vale verde, la picioarele-unui munte
Lungiti unulu langa altulu, stau graindu in limb'a loru.
Daru ei suntu in neastemperu. — Candu si candu pe a loru
frunte

O gandire 'ntunecata se intinde cá unu noru.

— O cunosci pe Trestian'a, frate? dice Stramba-lemne;
— O cunoscú!... candu se arata, sórele îi face semne;
„Cá-ci de candu Ilean'a mandra n'au vediutu elu asia flóre,
Cá Ilean'a Consinzana fata-i chiaru rupta din sóre.

— Bine dici, dar nu'mi sta 'n minte cumu l'asia frumósa fata
„Buturuga Statu-palma a potutu se fie tata!
— Pomulu naltu, frumosu, resare din sementi'a cea merunta
„Si-apoi scii tu cá Pepelea vornicelu i-au fostu de nunta.“

Uriésii standu pe cóte au trantitu unu hohotu mare,
Catu s'au resunatu pamentulu intr'o lunga departare;
Si toti vulturii din codri radicandu-se pe ventu,
S'au naltiatu in nori se vede ce minune i pe pamentu?

Apoi éru, cadiendu pe ganduri, Sfarma-pétra dice: Frate,
„Cate stanci de auru pline si de petre nestimate
Le-asu dá veselu Trestianeii, tóte zestre cá se-i fia
De-arú voi fat'a cu mine se se lege 'n cununia.“

— Cá si tine, dise grabnicu Stramba-lemne, cá si tine
„Cate lunci, paduri si codri, de cantari si de flori pline,
Cate paseri vii, maiestre, sióimi si pajuri nasdravane,
Pauni mandri, fulgi de sóre, dulci minuni aeriane,
Cati lei, pardosi, caprióre, cerbi cu córnele de auru,
Cuiburi de privighitóre, cuiburi scumpe de balauru,
Fruudi si fructe, umbr'a dulce si codrean'a armonia
Tóte-arú fi a Trestianeii, de-arú voi a mea se fia!“

— A ta! Striga Sfarma-pétra in vezduhu facendu unu saltu
Si-apucandu in a sa mana unu giganticu bolovanu,
— A mea! Striga Stramba-lemne, radicandu unu stejaru naltu
Si'nvertindu'lu pe de-asupra'i cá unu gróznicu buzduganu.

Éta cá unu racnetu jalnicu susu pe munte se aude!
Uriésii se 'ntorcu iute, parasindu armele crude
Si zarescu pe Statu-palma de-alungulu pe dealu sarindu
Si'ncurcatu in a sa barba cá unu ghemu restogolindu.

Sfarma-pétra-i tiene calea si'lu radica 'ncetu pe palma.
— „Sariti, voi urgi'a lumei! sariti! tipa Statu-palma,
„Resturnati copaci 'n codri, macinati déluri si stanci,
Astupati carari si drumuri, tulburati apele-adanci!
Puneti stavili netrecute susu din ceriuri pana josu...
Trestiana, Trestiana, mi-au rapit'o Fetu-frumosu!
— Fetu-frumosu pe Trestiana!... strigu turbatii uriési
Si alergu, unulu spre codri, cela-laltu spre muntii plesi.

Atunci lumea ingrozita crediú ca'i peri noroculu,
Sfarma-pétra cu largi pasuri calca munte dupa munte,
Trece riuri fara poduri si prapastii fara punte,
Lasandu urme de cutremuru la totu pasulu, in totu loculu!

Unde vede-o stanca nalta elu o macina cu palm'a;
Bolovani sub picioarei dau de-a dur'a, dau de-a valma
Si cu pétra macinata si cu petrele-aruncate
Elu iezeste, bate, infla riurile tulburate.

Culmele trecu peste siesuri, apele trecu peste maluri,
Valuri mari se spargu in sgomotu, rapedite peste déluri.

Dar nici clocotulu loru aprigu, clabucindu, ferbendu in spume
Nici chiaru troncotulu de sdraveni bolovani in rostogolu
Nu'ngrozescu cá uriésu lu ce s'arata cruntu la lume,
Cu falci negre scârsnitóre, cu ochi rosi, cu peptulu голу.
Elu apare pe sub nuori cá unu munte de turbare
Ce amenintia pamentulu se'lu turtésca 'n resbunare!

Cá si densulu Stramba-lemne, uraganu de vijelie
Intra'n lunci, paduri si codri ducéndu viscolu, ducéndu larma!
Plopulu naltu l'a lui suflare cá o crenga se mladie,
Ulmulu cade, fagulu crépa si stejaru grosu se darma.

Elu patrunde prin desime, trece iute prin zevóie,
Si sub bratiulu seu poternicu totulu piraie, trosnesce,
Totu se rumpe, se restórna, se sucesce, se indóie
Si-unu troianu de crengi, de arbori pe-alui urma se cladesce.

Éta inse mendrulu sóre cá se 'ntuneca de-unu noru!
Uriésii stau buimatici, fumegandu de-a loru sudóre,
Radicu ochii si pe ceriuri vedu trecúndu in sboru, dreptu sóre
Fetu-frumosu cu Trestiana pe-unu calu sprintenu sburatoru.

Trestiana resturnata lang'unu sinu plinu de iubire
Straluciá zimbindu in aeru cá unu veselu meteoru.
Fetu-frumosu cu peru de auru se pareá cá'n fericire
Duce raiului din stele alu pamentului odoru.
Peptu la peptu, gura la gura, ochi in ochi duiosu privindu
Se ducea, parechie dulce, cá prin visu caletorindu.

Urla'n vaietu uriésii!... Amendoi coprinsi deodata
In verteju de nebunie si facu Dunarea turbata,
Si'n vezduhu incepu s'arunce, improscandu cá doi volcani
Cei mai grosi stejari din codri, cei mai sdraveni bolovani.

Sboru copacii catra sóre, stancele prin nuori sboru
Si din ceru cá se'i sdrobésca, ele cadu pe capulu loru!
Spunu povestile c'atuncea Statu-palma dintr'unu plopu
Chicoti... apoi calare sari pe-unu epure schiopu,
Si privindu la uriésii morti pe munte si pe vale,
Dise: Mic'a buturuga carulu mare mi'lu prevale!...

CONCERTULU IN LUNCA.

In poiéna tainuita, unde sboru luciri de luna.
Flórea óspetiloru Luncii cu grabire se aduna,
Cá s'asculte-o cantarétia revenita 'n primavéra
Din strainatatea négra, unde'i viéti'a multu amara.

Roiu de flacari usiurele, Luciola scanteitóre
Trecu in aeru, stau lipite de luminarile 'n flóre
Respandindu prin crangi, prin tufe o vapaie albastra
Ce maresce'n miezulu noptii dalb'a luncii feeria.

Éta vinu pe rendu. pareche, si patrundu cole 'n poiena
Bujorelulu vioiu, rumenu, cu naltuti'a adoleana,
Fratori si romanitie care se atienu la drumuri,
Clopotiei si mazarele imbetate de parfumuri.

Éta fraged'a sulfina, stelisióre, blande nalbe
Urmarindu pe busuioculu iubitoru de sinuri albe.
Deditiei si garofitie pârguite 'n focu de sóre,
Toporasi care se 'nchina gingasieloru Lacrimióre.

Vine Cimbrulu dela campuri cu fetic'a dela viãa,
Nufurulu din balta vine intristatu, fara socia,
Si catu elu apare galbinu, oachesile vioarele
Se retragu de elu departe, ridenti veselu intre ele...

In poiéna mai vinu inca elegante floricele,
Unele 'n condurii Dómnei si'n rochiti de randunele
Altele purtandu in frunte, insirate peo radia
Picaturi de roua dulce, care 'n umbra scanteiéza.

Ele mergu s'aduna 'n grupe, se ferescu dc buruiene
Si privescu sosindu prin aeru sburatori cu mandre pene,
Dumbravenci, ganguri de auru ce au cuiburi de metasa.
Ciocarlii óspeti de sóre, rendunele-óspeti de casa.

Mierle negre care siuieru, cuculu plinu de ingamfare,
Gaiti'a ce imitéza ori ce sunete bizare,
Stigleti, preuri, ceta vie, ce prin tufe se alunga
Si duiós'a turturica cu doru lungu, cu jale lunga.

Éta vinu si gandaceii in chlamide smaltiuíte;
Éta greiri, éta fluturi cu-aripióre pudruite,
Éta melci care facu córne purtandu'si cas'a 'n spinare...
La ivirea loru poién'a clocotesce-in hohotu mare.

Éta 'n urma si albine aducundu in gura miere...
Sburatorii gusta 'n graba dulcele rodu cu placere;
Apoi sorbu limpedea roua din a floriloru potire,
Sióptindu floriloru cu taina blande siópte de iubire.

Daru, tacere! Susu pe-unu frasinu unu linu freametu se aude!
Toti remanu in asteptare. Cantareati'a 'ncetu prelude.
Ventulu tace, frundi'a désa sta in aeru neclintita...
Sub o pensa de lumina lunc'a pare adormita.

In a noptii liniscire o divina melodie
Cá suflarea unui geniu printre frundi alinu adie,
Si totu cresce mai sonóra, mai placuta, mai frumós'a
Pan' ce imple 'ntrég'a lunca de-o vibrare-armoniós'a.

Ganditóre si tacuta lun'a 'n cale-i se opresce,
Sufletulu cu voluptate in estasu aduncu plutesce;
Si se pare cá aude prin a raiului cantare
Pe-ale angeriloru harpe lunecandu margaritare.

E privighitóre dulce, care spune cu uimire
Tainele inimei sale, visulu ei de fericire...
Lumea 'ntréga sta petrinsa de-acelu canteu fara nume...
Singuru maculu, rosiiu-la facia, dórme dusu pe ceea lume!

Diaristic'a nóstra.

Pe la finea anului 1873 si inceputulu an. 74
cativa barbati de statu ai Ungariei cu com. Melchioru
Lonyai in frunte, incepusera se ia la góna pe viétia
pe mórte diaristic'a, lovindu inse mai virtosu in dia-
riele cele mari, care se publica in limb'a germana,
in Vien'a si in Budapestea, caróru le imputá cea
mai mare immoralitate si corruptiune, aratá totu-
odata funestele efecte pe care le póte avé asupra
tierei si a popóraloru acea licentia desfrenata, acea
inpudentia, acea trafica de conscientia si onóre. Na-
tiunea si patri'a nóstra a suferitu totu-deaun'a, suferé
si astadi cele mai mari rele dein partea diarielor
nemtiesci si magiare. Legionu este numerulu acelor
nedreptatiri care se facu popóraloru romanescu prin
acelea diarie; veninu omoritoriu suntu calumniile
vomite in aceleasi asupr'a nóstra.

Diariile nemtiesci si magiare suntu acelea, care
atietia si dau nutrementu la foculu urei si alu vindictei
deintre noi; acelea ne denéga dreptulu nostru de
existentia si ne ceru viét'a nóstra nationale. Hosti-
litatea loru in contra popóraloru romanescu se afla
in permanentia. Dein acestea si dein alte cause
de natur'a acestora in Nrii 6 si 7 ai Transilvaniei

dein an. tr. 1874 comunicaramu si noi lectoriloru
nostri cate ceva despre acea stare decadiuta si de-
pravata a diaristicii dein Austri'a si dein Ungari'a.
Cu acea ocaziune atenseramu pe scurtu si conditiu-
nile de existentia, in care se afla diaristic'a romanésca
preste totu pe unde o avem, cumu si unele califi-
catiuni care se ceru dela publicisti*) Acésta inse
este una materia scabrós'a, spinós'a, care ori-cumu
vrei se o apuci, stá gata se te intiepe si incoltiésca.
Se dice si se repete meru de mai multi ani incóce, cá
press'a ar fi a siesea (dela unificarea Italiei a sieptea)
potere mare in Europ'a**), si cá ea ar dá totu-odata
educatiune popóraloru. Potere mare este in pressa,
si educatiune inca se dá prin trensa, inse cumu?
Aici se ne intreimu intrebarea „cumu,“ éra apoi
se trecemu dreptu la press'a nóstra cea romanésca,
se o intrebamu si pe ea, cá ce specie de educatiune
cugeta portatorii ei se dea generatiuniloru care 'si
succedu una, dupa alt'a. Odenióra, pre candu na-
tiunea intréga avea cu totulu siepte diarie politice
si nepolitice, si pre candu acelea stá sub censura
aspra, respunsulu la asemenea intrebare érá fórté
usioru: „Desvoltamu poteri pe care le desvólta ori-
ce omu legatu cotu la cotu, si dàmú popóralu edu-
catiunea permissa dein grati'a censurei statului.“ As-
tadi inse, candu pe territoriulu locuitu de romani
numerulu folieloru periodice au ajunsu dela 7 la 100;
astadi candu in Romani'a propriu disa nu mai existe
nici censura, si cu atatu mai pucinu stare exceptio-
nale numita in bajocura „mana libera,“ cá in Tran-
silvani'a, cestiunea luà cu totulu alta forma. Astadi
press'a Romaniei este responsabile de tóte scriptele
si faptele sale, ea singura, adeca publicistii, redactorii,
collaboratorii, pentru cá nu le sta altu-ceva in drumu,
decatu judecat'a propria, bunulu simtiu, éra unde nu
ajunge acésta, codicele penale, destinatu a in-
frená delictetele si crimele. In Ungari'a cá de siepte
ani incóce press'a preste totu s'a emancipatu fórté
multu de legea loru dela 1848; au patit'o cá odinióra
in Angli'a, mai tóta legea de pressa vení in desve-
tudine. In Transilvani'a diariile magiare imitandu
pe cele din Ungari'a, isi alérga caii dupa poft'a ani-
mei. Diarielor romanesci li s'a lasatu libertate de-
plina a se injurá unele pe altele, a semena discordia
si ura intre romani, a innegrí caracterele cele mai
devotate causei nationale, a propaga pessimismulu
omoritoriu de suflète, numai se voiésca. Diaristic'a
sasésca isi inparte rolele minunatu, fie-care scie pen-
tru cine scrie si incatrau conduce pe publiculu seu;
ea are patientia, pandeste momentele; scie candu are
se taca, se temporisédie, si candu éra si se vorbésca.

In Nr. 4 alu Transilvaniei dein an. c. amu re-
produsu si noi unele date interesante despre dia-

*) Vedi articl. Anarchi'a si corruptiunea pressei nemtiesci.
Press'a magiara. Press'a dacoromana.

**) Britani'a mare, Franci'a, Germani'a, Rusi'a, Austri'a,
Itali'a si — Press'a.

ristic'a romanésca, esite dein pén'a dlui C. D. Aricescu. scriptoriu prea bene cunoscutu, si actuale directoru alu archiveloru statului in Bucuresci. Reflexiunile, pe care le face dn. Aricescu asupra diaristiceii nóstre suntú tóte la loculu loru; atata inse nu este de ajunsu. Nu suntú numai „fanfaronadele“ unora, „neimplinirea engagementeloru dein partea redactoriloru catra abonati,“ care au produsu si producu desgustu mai alesu asupr'a organeloru politice de publicitate, ci mai suntú si alte cause, adeverate morburi grele, spirituali si morali, de care suferu una parte a individiloru carii aspira la vocatiunea de „publicisti si jurnalisti.“ Numai asia se póte explicá de ex. apartatiunea observata de dn. Aricescu, cá dein 103 diarie politice si nepolitice, cate au esitu in a. 1873 pe acea parte a teritoriului european in care locuescu romani, in a. 1874 au incetatu vreo patru dieci.

Starea intelectuale si morale, educatiunea, afectele si pasiunile, puterea judecatiei si a ratiunei fiacarui omu se reflecta in stilulu seu, cá si partea sa fisica intr'o cautatória, séu in suprafaci'a apei. Acestu adeveru nicairi nu se constata mai bine cá in diaristic'a efemera, cotidiana, in fervórea luptei, unde multi rapiti de vanitate séu de ura si vindicta, uita de se-ne, de masca si de peruc'a ce pórtá, de publicu in faci'a caruia stau, isi perdu presentia, desbraca tóta bun'a-cuvenintia, si se pórtá in faci'a lumei intregi, intocma precumu suntú dedati a conversa ori a se certa in casa, in familia, cu sierbitorii, cu lucratorii, altii cu scolarii minoreni si érași altii cu soldatii gregari, cu tergovetii, cu invetiaceii dela taraba, cu ómenii beti etc., catra carii suntú dedati a striga, a se rástí, a se adressá cu expressiuni, care nu potú fi suferite in nici una societate ce se scie stimá pe se-nesi.

Acesta este unu morbu cá de friguri nervóse, care tiene aprópe diece ani, in care periodu paroxismulu ajunsu asia de departe, in catu pe la an. 1869 se spariesera chiaru si capetele cele mai inferbentate si mai fanatisate pentru ideile si opiniunile ce apará. Urmarea fu, cá insii diaristii se invitara unii pe altii la unu congressu, in care era se se ia mesuri in contra mariloru abusuri si in contra starei la care se degradase diaristic'a. Pana si „Trompet'a Carpatiloru“ care petrece in hostilitate perpetua cu „Romanulu“ si care deschisese colónele sale la mai multe invective personale si calumnii tramise ei dein Transilvani'a, publicá cu acea ocaziune unii articlii valorosi, in care desfasiurá relele efecte ale diaristiceii desfrenate, care dupace a scapatu nu numai de censura preventiva, ci si de ori-ce lege de pressa, apoi nu e nici decumu in stare de a se dominá si conduce, a se stimá si respectá ea insasi pe sene, ci tocma dein contra, prin actitudinea de junisiori spulberati carii dau cu bard'a in luna, compromitu greu demnitatea pressei si 'i aducu in periculu libertatea ei, care si altumentrea, in regiunile superiori

si supreme ale societatiei europene mai este inca desconsiderata si greu suferita. S'au vediatu destule diarie scrise asia, in catu parentii cei ingrijati de moralitatea copíiloru proprii, nu le potea suferi nici-unu momentu in locuintia loru. Au fostu si mai suntú pana in diu'a de astadi cateva diarie romanesci, alu caroru elementu de viétia se pare a fi ur'a, urgia, vindict'a, calumni'a. nu numai pe terrenulu politicu, ci si pe celu religiosu, pe celu sociale si chiaru in familia, pe care se incérca a le irritá si desbiná. Acestea impregiurari facura pe gubernu si pe camer'a legislativa in anulu trecutú 1874, cá se ia óresi-care mesuri asupra pressei desfrenate, pentru cá celu pucinu reputatiunea morale a ómeniloru se fia scutita de atacuri.

Spre a excusa brutalitatile si lips'a totale de buna crescere a unoru diaristi s'a disu. cá publiculu nostru ar fi educatu asia, in catu 'i aru placea expressiunile grosolane, mojicesci, cá ar afla placere diabolica in scandale. Ací ne aducemu amente érași de una observatiune a repausatului Ioanu Eliadu: „Cumú vreti domniloru cá se ne alegemu expressiunile? Au nu avuramu pana in a. 1856 multimea de tiegani sclavi in casele, in familiile nóstre; au nu crescuramu alaturea cu ei, in societatea loru; au nu avemu a face pana in momentulu de facia cu atatea popóra orientali, care tóte suntú passionate pe certe si nu prea suntú dedate a se certa in termini de salonu; asia de ex. evreii, armenii, grecii. Convietuirea cu altu poporu de limba, temperamentu si caracteru diversu, are influentia petrundietória asupra spiritului si chiaru asupra exteriorului unei natiuni. Eu de ex. cunoscú indata, déca unu romanu venitu la noi dein Transilvani'a, au locuitu intre sasi séu intre unguri; cela se arata flegmaticu, meditativu, prepuitoriu. rece si greu la vorba: „ni... cá... dóra... domnu..le... nu... o... se.. me.. pa... gu... besci...; cesta dein contra. ti se presenta resucindu'si mustetiele, positar'a lui cá si cumu ar vrea se bata in pinteni, vorb'a trufasia, laudarósa, apasata, pare cá ar avea a face totu cu iobagi: „No a, se mergemu, cá gye candu tye astyeptu; hai, blemu odata no a...“ Totu asia cunosci de minune pe romanulu care traiesce intre serbi; vedi'lu cumu i saru in nasu tóte nimicurile, catu e de intolerantu si fanaticu, ce cumplitu scie se urasca, cumu isi arróga superioritate preste totu ce este impregiurulu seu. Era pe moldovénu ilu vedi indata cá are a face multe de tóte cu jidovii, si asia mai departe.“

Cunóscemu si noi cá petrecerea cu alte popóra are influentia mare asupra caracterului nationale; cu atata inse nu se potú excusa nici defectele, nici excesele, desfreulu, libertinagiulu diaristiceii. Ce? Publicului, masseloru le placu scandalele, expressiunile brutali si mojicesci, caricature de pe strate si dein cabane? Si apoi tocma representantii pressei se se degrade in ochii lumei la rola de gladiatori, de comedianti, de mascarici? Frumósa vocatiune! Si

apoi mai asteptamă că reprezentanții presei se fia respectați. Pana in a. 1871/2 lucrulu ajunsese anume in Bucuresci si in Iassi asia departe, in catu deca cineva te intreba „nu cumuva scrii si dta in vreunu diariu,“ li se parea ca te insulta. Atatu crescuse dispretiulu asupra diaristiceii. Nici o mirare. S'au vedutu la noi, ca si buna-ora la magiari si la unele ciuperce de foi in Vien'a, colaboratori si chiaru redactori ciopliti dein cate unu gymnasiastu, altulu esitu dein scola reale cu doue classi, dein cate unu oficiariu teneru, care nu vediuise alta scola decatu pe cea militaria de patru classi; cunoscemu si unu bietu de negutiariu scapatatu, care si elu strica la charteia, scriendu „Thesauere in varietati, foaie polytechnico-universala. Josu ce'i socialu daunosu! Susu ce'i bunu ce-i si frumosu!*)“ S'a intemplatu mai multa si decatu atata: Au scrisu in diarie individi in stare de alienatiunea mintiei, pre candu era matori de a fi dusi la casa-de sanetate dela monastirea Marcutia. Chiaru astadi este unulu, care ocupandu-se tota viet'a sa numai de politic'a efemera, in fine cadiu la idei'a fixa, ca ministeriulu reginei Victoriei a pusu assassini, ca se'lu curatie din lume, si ori-candu aude pronuntiandu-se cuventulu „englesu“ scuipa si fuge; dara pentru aceea totu scrie „la gazete.“

Mai avemu dein nefericire inca si una alta specie de diaristi fantasti, carii ori-candu scriu, isi dau aerulu, ca si cumu enuntiatiunile loru aru fi sustienute de 200 mii biaionete, 50 mii calarime, 500 de tunuri ghintuite si Krupp, unu statu majoru compusu dein barbati geniali ai toturoru poporaloru, finantie in floritorie cu prisosuri de cate douedeci de milione pe anu. In ochii acestoru Phaetoni, carii porta carulu sorelui, toti parentii si mosii loru au fostu numai nisce gagauti poltroni, deca nu chiaru tradatori; de aceea dorerea loru cea mai mare este, ca nu s'au nascutu inaintea tata-seu si a mosiu-seu, precumu se nasce fumulu inaintea flacarei, ca atunci aru fi aratatu ei lumei, cumu era se o intorca pe langa degetulu celu micu. Despre unii ca acestia dicea mitropolitulu Neofitu: „Aveti cu ei patientia, faceti-ve ca nu'i vedeti si nu'i auditi, pana ce le va mai trece turi'a teneretiloru.“ Se pare in adevera ca chiaru si gubernulu actuale alu Romaniei urmédia in catuva doctrin'a repausatului Neofitu, pentru ca pe cateva diarie dein cele mai insultatorie le ignora cu totulu, si fiendu-ca nu le face onorea de a se ocupa intru nimicu de ele, numai ce vedi ca si dau preste capu si apunu, pentru-ca publiculu le-a intorsu dosulu. Avemu unele diarie, care iti facu cea mai mare onore atunci candu te insulta, candu se freca de tine ca de unu gardu. Pe omeni de acestia nu este bine ai turbura in acea placere a loru, lasa'i ca se se scarpine de ajunsu. Dara ei seducu lumea prin falsificari de adeveru? O seducu de joi pana mai apoi,

pana ce dau si ei, si adeptii loru in nasu; intr'aceea adeverulu ese la lumina. Pentru omeni de onore diarie de calibrulu acestora nu existu de locu. adeca ele suntu ignorate cu totulu.

Celu mai spurcatu morbu alu diaristiceii este intoleranti'a si farisaismulu. Unu exemplu deintr'o suta: In anii mai dein coce unu publicistu propaga in tote partile despre unu collegu alu seu, ca primesce subventiune dela nu sciu care ministru. In aceleasi dile conversandu cu unu fostu ministru de interne despre starea literaturei nostre preste totu, si observandu-se ca aceea este ajutata prea pucinu de catra publicu, era ajutoriulu care i s'ar pote face dela statu, ar da ocaziune la incriminari si compromisiuni grele, se aduse si casulu acesta ca de exemplu, la care dn. fostu ministru fiendu cu totulu surprinsu respunse: Me miru forte de acesta, pentru-ca eu pe catu amu fostu ministru, iam datu si lui; dara ferésca-me Ddiu ca se le fiu cerutu vreunu servitiu pentru persón'a mea; iam ajutatu pe ambii pentru meritele loru de buni romani si buni patrioti.“

Nr. 189 - 1875.

Procesu verbale

luatu iu siedinti'a estraordinaria a comitetului asociatiunei transilvane, tienuta in 21 Augustu 1875 sub presidiulu domnului vice-presiedinte Iacobu Bolog'a, fiindu de facia domnii membrii: E. Macellariu, Baronulu Ursu, I. Hanni'a, Const. Stezariu, I. V. Rusu, Zach. Boiu, Vis. Romanu si I. Cretiu.

§ 112. Domnulu cassariu presentéza computulu despre veniturile si spesele asociatiunei pre anulu 1874/5.

Se transpune comisiunei bugetarie spre examinare si raportare in siedinti'a viitoria.

§ 113. Domnulu protopresbiteru I. Hanni'a, raportéza in caus'a oferiteloru diarie, ce s'a insinuat la comitetu. Arata, ca in urm'a provocarei emise prin diariile romane, s'au dechiaratu a'si oferi colectiunile sale de diarie pentru bibliotec'a asociatiunei, numai domnii:

- 1) Benj. Densusianu protop. in Secarembu.
- 2) Iosifu Olariu, invetiariu in Domanu in Banatu si
- 3) Parteniu Trombitasiu protop. in Muresiu-Osiorheiu.

Referentele considerandu, ca domnulu oferente de sub 1) la recercarea comitetului dein 2 Fauru a. c. Nr. 38, n'a datu informatiunea ceruta, despre starea completa seu ne completa a colectiuniloru sale, cumu nici despre pretiulu de rebonificare, ce ar pretende pentru acele; considerandu, ca colectiunile oferentiloru de sub 2 si 3 inca suntu defectuose in lips'a de mai multi numeri, si ca pentru colectiunea oferentelui de sub 3 si pretiulu rebonificarei apare esageratu, face propunerea: ca se nu se primésca nici unulu dein otertele amentite.

Domnulu Romanu observa, ca colectiunile mance,

*) Bucuresci, 1867. Anulu 1 Nr. 1.

se potu completá unele cu altele, si de aceea ar fi dara de lipsa, se se scia mai antaiu, care dein acele se potu completá si care nu. dein aceste motive este contr'a propunerii facute de referente.

Domnulu vice-presiedinte amentesce, cà dupace si in bibliotec'a asociatiunei se afla unu numeru considerabile de diferite diuarie, ar fi d'ora necessariu, cà dn. bibliotecariu se presenteze mai antaiu unu conspectu despre t'ote diuariile aflat'orie in bibliotec'a asociatiunei, cá astu-feliu se se póta scí, cà cari colectiuni de diuarie se potu completá ori nu; ér relativu la ofertulu domnului invetiatoriu Iosifu Olariu de sub 2), dupa ce acela este forte moderatu in pretiu (20 fl.) si contine o colectiune de 7 diuarie, unele dein cele mai vechi (cumu f'oi'a pentru mente, anema etc.) — domnulu vice-presiedinte opinéza, cà pentru cel'a s'ar poté acordá rebonificarea ceruta.

Dupa discussiuni, comitetulu decide; a se acordá docentelui Iosifu Olariu rebonificarea de 20 fl. ceruta pentru colectiunile sale de diuarie. Dlu bibliotecariu se insarcinéza a presentá unu conspectu despre t'ote diuariile aflat'orie in bibliotec'a asociatiunei, ér in privinti'a ofertului de sub 3) comitetulu 'si reserveza decisiunea, pana candu se va presentá amentitulu conspectu.

§ 114. Secretariulu II. referéza despre dechiaratiunea data in urm'a recercarei presidiali dein 30 Iuliu a. c. dein partea domnului advocatu dr. Lazaru Petco in caus'a legatului lui Ioanu Piposiu, cumu si in privinti'a pretenselor competentie procentuale pentru acelu legatu dein partea oficiului perceptoral reg. dein Dev'a.

Dupace dein partea presidiului se dau informatiunile si deslucirile necesarie in caus'a mentionata:

Comitetulu decide: a se asemná la cass'a asociatiunei sum'a pretensa de 33 fl. cá competentie procentuale pentru respectivulu legatu si dn. advocatu alu asociatiunei se se recerce a tramite inc'oce, sententi'a (rectificata) a tribunalului dela Dev'a in obiectulu cestiunatu.

§ 115. Secretariulu II referéza asupr'a coprensului punctului VII dein protocolulu siedintiei subcomitetului despart. cerc. alu Deesiului, tienuta 4 Iuliu a. c., prin care respectivulu subcomitetu cere a se acordá o dotatiune permanenta pentru scól'a centrale dein Lapusiulu ung. Referentele opinéza, cà dupa ce acelu punctu ar sta in legatura cu bugetulu asociatiunei pre anulu 1875/6, ar fi d'ora cu cale, cá se se ia la discussiune principiale acésta cestiune inca in siedinti'a ast'a, cá se se pota orienta in asta privintia comissiunea esmisa pentru proiectarea bugetului pre anulu viitoriu.

Presidiulu pune deci la desbatere cestiunea, déca se póte recomandá adunarei gener. proxime acordarea unei dotatiuni permanente, ori numai acordarea unui ajutoriu eventuale?

Comitetulu luandu in consideratiune starea mediulócелoru, cumu si impregiurarile asociatiunei, se enuncia: contr'a acordarei unei dotatiuni permanente; cestiunea acordarei ajutoriului eventuale, 'si reserva a o luá in consideratiune cu ocaziunea proiectarei bugetului pre anulu viitoriu, déca si in catu voru permite mediulócele asociatiunei.

§ 116. Secretariulu II presentéza unu contu despre 5 fl. pretiulu tiparirii certificatelor, ce suntu de a se dá acelu membrii ai asociatiunei, cari voru participá la adunarea gener. proxima, spre a se poté bucurá de favórea acordata in caletori'a pre drumulu feratu.

Se asemnéza esolvirea respectivului contu dein pausialulu preliminaru pentru trebuintiele cancelariei asociatiunei.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede dloru membrii: Baronu Ursu, Macellariu si Hanni'a.

Sibiulu datulu cá mai susu.

Iacobu Bolog'a mp. Ioane. V. Rusu mp
vice-presiedinte. secret. II.

S'a perlesu si verificatu Sibiulu 23 Aug. 1875.
E. Macellariu mp. Ursu mp. I. Hanui'a mp.

Publicarea baniloru incursi

la fondulu asociat. trans. pre tempulu dela 3. Augustu pana in 24. Augustu a. c.

1. Prin directiunea despart. cerc. alu Clusiului (X) s'au tramisu:

A) Cá tacse de membrii ordinari.

Dela domnii Iosifu Savu, parochu gr. cat. in Visagu pre 187¹/₂—187⁴/₅ 20 fl. Petru Petranu, parochu gr. cat. in Sfarasiu pre 187¹/₂—187⁴/₅ 20 fl. Nicolae Rosc'a, par. gr. cat. Fildulu inf. pre 187¹/₂ 5 fl. Nicolae Suru, par. gr. cat. in Secuieu pre 187¹/₂ si 187²/₃ 10 fl. Dr. Gregoriu Silasi, profes. de universitate in Clusiu pre 187⁴/₅ 5 fl. Gregoriu Chiffa, capelanu gr. cat. in Clusiu repausatu pre 187⁴/₅ 5 fl. Ladislau Vajda, secret. minist. pens. in Clusiu pre 186⁹/₇₀ si 187⁰/₁ 10 fl. Gavrilu Popu, protopopu in Clusiu pre 187⁴/₅ 5 fl. Demetriu Popp, capelanu castr. in Clusiu pre 187⁰/₁ 5 fl. Leontinu Popu, jude regiu in Clusiu pre 186⁹/₇₀ 5 fl. Sum'a 90 fl.

B) Tacse de membrii ajutatori.

Dela Petru Mereu dein Secuieu pre 187¹/₂ 1 fl. Teod. Mutuzo dein Secuieu pre 187¹/₂ 1 fl. Ios. Deacu dein Secuieu pre 187¹/₂ 1 fl. Elia Merc'a dein Muiereni pre 187¹/₂ 1 fl. Davidu Cherechesiu dein Orosfaia pre 187¹/₂—187³/₄ 3 fl. Tom'a Pecurariu dein Orosfaia pre 187¹/₂—187³/₄ 3 fl. Sum'a 10 fl.

Obs. Dein sum'a de 90 fl. incursi cá tacse s'au tramesu la asoc. 70 fl., restulu de 20 fl. se va tramete dupa escontentarea facuta dein lasamentulu repausatului cassariu: 10 fl. tacse de m. ajutatori de sub B s'au retienutu pentru trebuintiele despart.

2. Dela dn. parochu in Grindu, Nicolae Tamásiu, tacsa de membru ord. pre 187⁴/₅ 5 fl.

Sibiulu 24 Augustu 1875.

Dela secret. asoc. trans.